

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (59)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN İLAHİ (AKSAK USUL)

Ser o namazgâh'ı
Eyleme bin âh'ı
Zikr ile Allah'ı
Zerre'de Hû Hû hû
Kürre'de Hû Hû hû
Cümle'de Hû hû hû
Besmele miftâhı
Bâb-ı girizgâhı
Kabri vü berzâhı
Âlem-i ervâhı
Zerre'de Hû Hû hû
Kürre'de Hû Hû hû
Cümle'de Hû Hû hû

HÛ HÛ DİYEREK

Masmavi denizler gibi ruhlardaki şenlik
Kalpler coşuyor zikr-i hüda ah ne esenlik
Hû hû diyerek kalmadı şer nef's ne de benlik
Kalpler coşuyor zikr-i hüda ah ne esenlik

GÖNÛL "DÜYEK 3"

Ne safâyı arar gönül
Ne devâyı sorar gönül
O cefâyı sarar gönül
Ona aşk der yanar gönül
Yine aşk der yanar gönül

DEFOL BE YÜZSÜZ

Şehadet dedi canlar ruhlarda yandı ıstık
Ayağını denk alsın her kim ruhu karışık
Fedâ olan onca can bağrımızdan aktı kan
Defol be yüzşüz utan olma Türk'le barışık

DÜYEK İLAHİ

O verd-i rânâ senin mi cânâ
Cemâli söyler durur cihâna
Diliyle zâkir özünde mâna
Cemâli söyler durur cihâna

YALANMIŞ (DÜYEK ŞİİR)

Ne aşk'a düşmüş ne yolda gözler
Meğer yalanmış o tatlı sözler
Güyâ sever ah sever de özler
Meğer yalanmış o tatlı sözler

NEFS-İ NÂDAN'IM

Söz denilmez faydasuzdur câhile
Geçti ömrün nefs-i nâdan câh ile
Ayna söyler görmüyor öz nâfile
Ah uyanmak sanki mecbur vâh ile

AD(T)ALET

Bir siyasi görünce depreşti menfaatim
Bir terfiye fedadır ibadetim taatim
Yeter ki yükseleyim şartsızdır itaatim
Kıskandınız mı yoksa adalet istiyorum

İşe koyar mı beni amcama yakın vekil
Çoklu çıkar istemem, benim yalnızca, tekil
Sen hey doğrucu Davut bir sus aradan çekil
Kıskandınız mı yoksa adalet istiyorum

Şu işler de ne kesik Bu ne menem piyasa
Çıkarmadılar yahu bize bal börek yasa
Fırsatını bulsam da ah bir dolsa şu kasa
Kıskandınız mı yoksa adalet istiyorum

Ne kadar fazla oldu hizmet arar vatandaş
Ulen anasımıyım ta ağzına ister aş
Bir yalı alamadım tam atmışa geldi yaş
Kıskandınız mı yoksa adalet istiyorum

Şen gözlerinin nurunu her görse ışıldar
Ruhum ki senin ruhunu sevmiş nice yıllar
Bil sen ebediyyen sanadır aşk sana dildâr
Ruhum da senin ruhunu sevmiş nice yıllar

GEZİ BAHANEMYİŞ

Meğer bahanenmiş gezi görmedin mi orman yanan
Karşılığında ne aldın ah itligi sanat sanan
Beri gel hey içte Yunan sormak lazım kimdir anan
Gavur parasına kanan ah ne Türk'tür ne Müslüman

SENİ YAZDI RAB

Seni yazdı Rab ezelden kaderimde gizliyormuş
Seziverdi sanki ruhum sevecek ya izliyormuş
Susuyordu aşka küskün kimi dertli gamda üzgün
Seziverdi sanki bir gün sevecek ya izliyormuş

KADERİN NAKŞIDIR AŞK

Sevginin zamanı yok dolsa da saça aklar
Kaderin nakşıdır aşk terennümde dudaklar
Su gibi aksa ömür gönül derinde saklar
Kaderin nakşıdır aşk terennümde dudaklar

EY GÜZ...

Şen rakseder yaprakların
Kıskançlığı var baharın
Kısa da olsa neharın
Sen de güzelmişsin ey güz
Seninle de gülermiş yüz

Çözemediğim heyecan
Hüzünlü bir coşkuda can
Ömür müdür yoksa kaçan
Sen de güzelmişsin ey güz
Seninle de gülermiş yüz

O DERİN MANALI SÖZLER

Neş'e meftunudur gözler neş'e dem'i elde mi
O derin mânâlı sözler gönülde mi dilde mi
Goncada mıdır sırrı aşk sorsam ah bülbülde mi
O derin mânâlı sözler gönülde mi dilde mi

KİNİNE AŞIK İNSAN

Sen Allah'ı seversen söyle şu gadap nedir

Be hey kin'ine âşık İslam'da âdap nedir
Mümin olmaz demiş ya kardeşini sevmeyen
Önce sevmeyi öğren şerre irtikâb nedir

SUSKUN GÖNÜL

Suskun gönül âşık ile bir dem ülfet faslı yok
Ah neylesin sevse bile sevgilinin vaslı yok
Bir rüyadır ne Mecnunun ne Keremin aslı yok
Ah neylesin sevse bile sevgilinin vaslı yok

DUÂ

Ne cenneti hayal ettik ne korkuttu zebâni
Sormadık yazık ne hayat ne ikrâm-ı rabbani
Sathî midir imânımız Yârâb isteriz iz'an
Eyle bizi tam müslüman bitmeden ömr-ü fâni

FİLMSEL BİLİM

Gitti bahar geldi ya kış ah şu hayat kânunu
Bak ne doğal hem de kolay çözdü bilim gör bunu
İğne desen ustası yok hiç olacak şey mi der
Anlayamaz kâinatın ustası kim reddeder

BAHARSIZ BİR YAZIM

Baharsız bir yazım bekler de kışlar
Ümidim kalmıyor yorgun bakışlar
Gülistânım kaçır gam yüklü kuşlar
Bahârımsın nehârımsın bırakma
Ateşler içre gör gel sen de yakma

FANİ BİR BEDEN İÇİN

Ah fani bir beden'çün bî sebep bu ihtimam
Basiret var biten gün mîsâldür sana zirâ
Oysa ebedîdür ruh durmaz başında imam
Gel terkeyle bedeni âhiri etmez lira

AŞKA ŞİFA SORAR GÖNÜL

Hakka vefâsı var mıdır yârda vefâ arar gönül
Ah delidir divânedir aşka şifâ sorar gönül
Rabbi Rahîmi bilmeyen aşka devâyı bulmaya
Rabbe vefâ ahir şifa aşka safâ karar gönül

YİNE DÜNYA İÇİN HESAP

Boştur deyû fânî deyû yine dünya içün hesap
Kıt mı iz'an geldi turâb nedür şerre bu intisab
Yeter artuk be hey âdem ah tuzaktır gör dilemma
Ya aldanma şol nefsüne veyahut sus bozma âsâb

KILDI ÜMMİD

Kıldı ümmîd ol beşâret hissesinden yâr-ı zâr
Tarumâr olmustu zâhir korkusundan bin bîzâr
Açtı Kur'an etdi iz'an her beşâret cümlesin
Sıyrılup ah havf-ü kabr'den oldu lezzet intizâr

YARAB SEN UYANDIR

Gam nûş ettik fâniden her şey sana âyandır
Vakt-i kazâ âniden nâr-ı aşkınla yandır
Yârâb aldandık zâhir kalb vü ruhu kıl tâhir
Kabir görünür âhir girmeden sen uyandır

MAHPEYKERİM

Senden uzak olsam benim fersiz kalır bil gözlerim
Mahpeykerim yazmış kerîm dur gitme dur çok özlerim
Ah cânımın cânânı sen ah derdimin dermânı sen

Ah Rahmanın ihsânı sen âciz şükürden sözlerim

NEDİR AŞK

İstemezdim böyle olsun sevgisiz kalsın da solsun
Ah gönüldür aşkla dolsun amma bilmez sor nedür aşk
Hem nedendür kim içündür ah niçün üç gün içündür
Zanneder Leyla içündür anla bilmez sor nedür aşk

RUHA ÇIKSAK

Ruh ki gülistandadır bakma beden çuluna
Huşu ikram eylemiş Rahman güzel kuluna
Ah libastur hem çürür turâb altında o ten
Ruha çıksak cümleten ta Hakk yolu buluna

HİLE

Ah alırken binbir hile satarken peynir kars'tan
Bekler durur kendi eğri doğru gelecek mars'tan

YARAB...

Ne şu fanide lezzet ne doyurdu saz beni
Yarab yolunda eyle sâlihlerden yaz beni

HAYATIN NEŞESİ

Bülbülün figânına atfedüb aşk sesini
Kahkahada yitirme hayatın neş'esini
İz'an imiş ol neş'e var nûrundan güneşe
Yârene dostu eş'e veren o neşvesini

DÜŞÜN

Güzelliğin senindir sanıp hebâ edersin
Güneş ki camda görsen güneş camın mı dersin
Düşün diyor ya Kur'an durup düşün e insan
Şu kâinâta sultan iken gedâ gidersin

NEFİS

Aşk mı bilir esîr-i nef's tâ tükenir biter nefes
Ah görecek nefis kafes vâ esefa ömür hebâ
Bakmasa hiç nedir bu sır oynasa hep hevâ heves
Anlayacak nefis kafes vâ esefâ ömür hebâ

GİTTİ BAHAR

Gitti bahar zârda hezâr bahçede güz melâli var
Hüznünü saklıyor garip kapkara bir leyâli var
Nerde o nağmeler susar dert çekecek ne hâli var
Hüznünü saklıyor garip kapkara bir leyâli var

KİN VE DİN

Kini dini geçeni zannetme sakın dindar
Pest ahlaka perde din nefse oyuncak kindar
Dine hizmet yerine hizmeti dini bilmiş
Hizmet dışı olanı İslamiyetten silmiş
Yazık kimse sus demez güya dinin hizmeti
Üç beş rezil yüzünden olmaya hezimet

YİNE FİRKAT YİNE FERYAT

Sanıyor dîl gelecek şâd demi var
Gülemez ah yine nâşâd demi var
Nice Ümmîd doludur vâ esefâ
Yine firkat yine feryâd demi var

NEFSİM

Gam içre yaşlı nefsim gözden niçün ıraksın
Dünyâda neş'e bir an varsın gönül bıraksın
Şol dem ki fânidir ah sır var bekâyı saklar

Sabret ki saçta aklar ahrette tâcı taksın